

Beste Ab,

Ik moet nog even terugkomen op jouw vorige brief voor wat betreft het ongewild verbasteren van de bijenvolken, omdat imkers uit de omgeving zonodig met 'vreemde' bijenrassen moeten experimenteren. Maar daar zijn we toch al heel lang mee bezig? Denk maar aan de Italianen die, weet ik hoe lang geleden al, hier naartoe gehaald zijn om 'ons' Westeuropees zwarte bijtje te verbeteren. Waarom? Die zwartjes van ons hadden een paar vervelende eigenschappen. Ze zwermde te vlug, waren stekkerig en ik weet niet wat er nog meer aan mankeerde. Wat ze daarentegen wel goed konden was hier in ons klimaat uitstekend overwinteren, ze waren 'self supporting', stopten op tijd met broeden. Als je gaat kruisen dan win je wat en verlies je wat en of het uiteindelijk allemaal goed is weet ik niet. Wat ik wel weet is, dat wij altijd al met bastaarden hebben gewerkt. Daarom is ons 'selecteren' ook veelal natte vinger werk. Temeer omdat je de bevruchting ook al niet in de hand hebt. Als je doelgericht wilt werken moet je gewoon raszuivere bijen hebben, die iedere eigenschap (goed of slecht) ook echt overerven. Ik persoonlijk zou ze best willen hebben, maar ik vind het gewoon te veel gedoe. Een reëel gevaar is ook dat je de voorkeur gaat geven aan een matige raszuivere moer en misschien een hele beste bastaard koningin dood knijpt.

Natuurlijk ben ik met je eens dat je voor een goede honingooft veel dracht en mooi weer moet hebben. Maar er is meer. Bijvoorbeeld de volken op tijd in conditie hebben, ze goed laten overwinteren, geen voortijdige zwermneiging, met ander woorden, de goede dingen op de juiste tijd doen (of juist laten). Dat bedoel ik eigenlijk ook met deskundigheid. Want laten we eerlijk zijn, het zijn altijd dezelfde imkers die de grootste oogsten hebben. Prutsen we niet te veel met de volken?

Zeg Ab, ik las in het januarinummer een interessant artikel over voorjaarsontwikkeling en hoe een Duitse beroepsimker daarover denkt en daarnaar handelt. Wat denk jij, zou dat ook van toepassing zijn bij onze bijen? Groeten en tot schrijfs maar weer,

Harry

Hallo Harry,

Neem me niet kwalijk, ik vind je laatste brief er eentje met een hoog relativeringgehalte. Ik weet niet of dat je bedoeling was. Met je opmerking ten aanzien van kruisen 'je wint wat en je verliest wat' leg je volgens mij een klein bommetje onder al dat serieuze gedoe wat betreft selecteren. Eerst echter nog een opmerking over de slechte eigenschappen van onze 'oorspronkelijke' bij. Wat betreft het zwermgedrag heb ik ook wel eens horen beweren dat dat vanzelf een stuk minder wordt en is geworden nu de Nederlandse imker niet meer in korven en op de heide imkert en zich toelegt op het verkrijgen van zwermen. Ook een voortdurende zelfde handelwijze zou het karakter van een bijenras kunnen beïnvloeden. Wat betreft die stekkerigheid weten we allemaal dat er plenty imkers zijn die daar juist van gecharmeerd zijn. Hiermee kom ik terug op jouw 'bommetje'. Het ras waarmee men imkert heeft dus misschien meer te maken met een zekere liefde voor een bepaald ras dan alleen met beter presteren. En dat is dan, mogelijk zelfs voor mij, een argument van enige importantie om dat gedoe met uitheemse bijenrassen te kunnen plaatsen. De bewering dat steekgrage bijen meer honing produceren laat ik voor wat het is.

Op het moment dat ik je deze brief schrijf zijn we nog helemaal niet op de hoogte van de voorjaarsontwikkeling van onze bijenvolken. Hiermee kom ik op je vraag wat ik vind van het verhaal in het januarinummer van **Bijen**. Heel interessant, laat dat duidelijk zijn. Maar toch heb ik mijn twijfels over de waarde van zulke 'uitheemse' informatie. Ten eerste werkt Karl Pfefferle in toch wel andere omstandigheden dan wij hier in Nederland. Klimaat en omgeving verschillen nogal. Van Iersel geeft dat zelf ook aan. Daarnaast vind ik dat er zo vroeg in het jaar nogal behoorlijk gemanipuleerd wordt in genoemde methode. Als je bedenkt dat wij in onze omstandigheden vaak vrij laat pas onze volken kunnen inspecteren, dan geloof ik niet dat wij aan de methode Pfefferle moeten beginnen. Hoe aanlokkelijk het allemaal ook lijkt. Bovendien raakt het drijfvoeren om maar iets te noemen bij ons uit de mode. Niet voor niets overigens. Tegenwoordig geldt toch: 'de volken zolang mogelijk met rust laten in het voorseizoen'. Dus alles bij elkaar geloof ik er niet in. Tot slot nog even een opmerking over 'deskundigheid', dit betekent: kennis en ervaring. De meeste imkers bezitten dat wel. Ondanks dat blijft er toch een grote groep bijenhouders behoren tot de klasse van 'klungelaars', en dat bedoel ik niet denigrerend. Echt onder de knie krijgen zij om de een of andere reden het vak niet. Ik moet eerlijk bekennen dat ikzelf vaak ook niet begrijp waaraan ik soms zulke grote, sterke, goed werkende bijenvolken 'te danken' heb, want eigenlijk klungel ik ook maar iets aan, ondanks mijn verworven deskundigheid. Maar ik wil daar graag een volgende keer op terug komen.

Groeten, Ab